Bosschap

Brief aan Zijne Excellentie de Minister van Landbouw en Visserij, aangeboden door het Bosschap bij het rapport Bos-bouw en Bosbouwbeleid in Nederland.

Aan Zijne Excellentie de Minister
van Landbouw en Visserij
1e van den Boschstraat 4
's-Gravenhage
4 Juni 1969

Excellentie,

Het doet het Bosschap genoegen Uwe Excellentie hierbij
het door de structuurcommissie van het Bosschap opge-stelde rapport te kunnen aanbieden.
Het bestuur van het Bosschap stelt zich gaarne volledig achter het rapport. Het is eveneens van mening, dat de houtproduktie op lange termijn in verband met het toenemend houttekort perspectieven biedt en dat de bosbouw zich mede met het oog daarop zal moeten ontwikkelen in de richting als in het rapport aangegeven. Het beleid zal zich daarop moeten richten.
Uiteraard ligt hier een grote taak voor de bosbouw zelf, doch ook de overheid zal bovengenoemde ontwikkeling van de bosbouw moeten stimuleren.
Gelet op de bijzondere omstandigheden waaronder de bosbouw moet werken, te weten de beperking van de ex-ploitatiemogelijkheden van het bosbezit tengevolge van het ruimtelijk beleid, de verplichte bosinstandhouding ingevolge de Boswet en de grote afhankelijkheid van de houtprijzen op de wereldmarkt en mede in aanmerking nemende, dat handhaving van een ook naar eigendomstoestand gediffe-rentieerd bosbezit doelstelling moet blijven, is het in het rapport aangegeven beleid slechts te verwezenlijken, indien de overheid op korte termijn conform de aanbevelingen van de commissie overgaat tot:
1 toekenning van herbebossingsbijdragen;
2 toekenning van premies op onrendabele dunningen;
3 bevordering van de totstandkoming van ondernemingen, welke voor derden de bosbouwwerkzaamheden verrichten; A intensivering van de samenwerking tussen de Ministeries van Landbouw en Visserij en van Economische Zaken betref-fende het Inlands hout.
Voorts dienen naar de mening van het Bosschap maatrege-len te worden genomen ter bevordering van:
a concentratie van het houtaanbod;
b industriële verwerkingsmogelijkheden van Inlands hout.

ad 1 toe/cenn/ng van herbeboss/ngsbi/dragen
Hoewel het rapport geen volledig Inzicht verschaft in de bedrijfsresultaten van de bosbouw, moet toch worden ge-concludeerd, dat deze zo slecht zijn, dat ernstige financie-ringsproblemen rijzen. Deze problemen manifesteren zich in sterke mate bij de herbebossing van de gronden, waarop de houtopstand is geveld.
In verband met de financiële nood in de bosbouw dient

thans onverwijld tot toekenning van financiële tegemoet-komingen in de kosten van herbebossing te worden over-gegaan. Artikel 9 van de Boswet opent daartoe de moge-lijkheid door toekenning van al dan niet rente-dragende kredieten voor de kosten van herbeplanting, welke eventueel geheel of gedeeltelijk in bijdragen kunnen worden omgezet. Op grond van zuiver praktische overwegingen, meent het Bosschap echter, dat aan een bijdrageregeling de voorkeur moet worden gegeven boven een kredietregeling, waarvan de uitvoering veel omslachtiger zou zijn. Invoering van een bijdrageregeling zal via de te stellen voorwaarden een ver-antwoorde, doelgerichte bosaanleg kunnen stimuleren, d.w.z. de aanleg van goede bossen op de betere gronden, waarbij wordt gebruik gemaakt van goed plantsoen van goede her-komsten en de aanleg van niet primair op de houtproduktie gerichte bossen op de slechtere gronden.
Aan herbebossingen op goede gronden zullen zwaardere etsen moeten worden gesteld, zodat de kosten hiervan uiter-aard hoger zullen zijn dan die van herbebossingen op slechte gronden. Voor de goede gronden zou de bijdrage in ieder geval tenminste 50% van de werkelijke kosten dienen te belopen, terwijl deze voor de slechte gronden zou moeten variëren tussen 50 en 100%.
Wel heeft het Bosschap zich in verband met de slechte rentabiliteit van de houtproduktie op de slechte bosgronden afgevraagd, of het aanbeveling verdient de herplantplicht ingevolge de Boswet voor deze gronden af te schaffen. Zijns inziens dient deze vraag evenwel ontkennend te wor-den beantwoord, omdat:
— in de praktijk zeer moeilijk, zo niet onmogelijk zal zijn aan te geven, welke gronden zouden moeten worden vrij-gesteld;
— de verwaarlozing in de hand zou worden gewerkt, hetgeen een bedreiging van de gezondheidstoestand van het overige bos zou inhouden;
— de functie van het bos ter plaatse niet altijd ontbossing zal toelaten.

Wel zullen naar de mening van het Bosschap de eisen, welke ten aanzien van de herbebossing van die gronden worden gesteld, moeten worden afgestemd op de oog-merken, welke men heeft met de handhaving van de be-bossing op die terreinen. Omdat niet de houtproduktie daar voorop zal staan, maar de recreatie of het natuurbehoud, zullen in het algemeen de eisen, welke men stelt ten aanzien van de herbebossing niet hoog behoeven te zijn. De instand-houding van bossen op slechte gronden zal tengevolge van de op die gronden drukkende lasten, waartegenover geen of zeer geringe opbrengsten staan, voor vele bosbouw-ondernemers grote moeilijkheden met zich kunnen brengen. Het Bosschap is zich daar ten volle van bewust en be-raadt zich over de vraag, welk beleid ten aanzien van die

242